

26. 1. 2026

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Petra Otevřela

Mgr. Petr Otevřel je společníkem advokátní kanceláře Jansa, Mokřý, Otevřel & partneři, kterou v Ostravě před dvaceti lety zakládal spolu s kolegy z koncipientenské praxe Lukášem Jansou a Lukášem Mokřým. Specializuje se na právo IT, ochranu osobních údajů a v posledních letech také na právní aspekty umělé inteligence — téma, kterému se věnuje nejen v rámci právního poradenství, ale také jako pravidelný přednášející. Petr poskytuje právní služby širokému spektru klientů od velkých korporací až po neziskové organizace a dlouhodobě se věnuje odborné publikační činnosti.

1. Co máte na své práci nejraději?

Za těch více než 20 let jsem potkal opravdu hodně zajímavých lidí z řad klientů nebo advokátů. A samozřejmě jsem prožil vzestup celé řady firem z řad našich klientů. Je skvělý pocit, že jsem byl tak trochu součástí jejich úspěchu, ke kterému jsem aspoň malým dílem pomohl.

2. Největší pracovní úspěch?

Navzdory tomu, že nás na začátku starší kolegové od zakládání vlastní kanceláře spíše odrazovali — prý je už „plno“ a advokacie není to, co bývala — podařilo se nám vybudovat firmu, která se pravidelně umísťuje v prestižních žebříčcích včetně Právnické firmy roku. A během let jsme se dostali k transakcím a právním záležitostem takového významu, o jakých by se nám před dvaceti lety ani nesnilo.

3. Kdo nebo co nejvíce ovlivnilo Váš profesní život?

Působení v mé první advokátní kanceláři Záděřová, Záděra a partneři, která už před lety ukončila svou činnost. Jednak mě ovlivnila svým silným zaměřením na obchodní a autorské právo, které nebylo v Ostravě na začátku nového milénia obvyklé. A vedle toho tam jako koncipienti pracovali také Lukáš Jansa a Lukáš Mokřý, se kterými mám už 21 let vlastní advokátní kancelář. Když to tak vezmu, moje CV je kvůli tomu dost nudné.

4. Knížka, kterou jste četl naposled?

Právě teď mám rozečtenou Rtuť, což je první díl Barokního cyklu od Neila Stephensona a knihu Jako člověk od Stuarta Russella, která pojednává o umělé inteligenci z širšího pohledu jako jsou hodnoty, rizika nebo cíle regulatorního rámce. A knihou, kterou jsem naposledy společně s Jiřím Čermákem a Lukášem Jansou napsal, je titul Počítačové programy a autorské právo.

5. Který předmět byl na studiích Vaším nejoblíbenějším a proč? A který jste naopak neměl rád vůbec?

Bavilo mě obchodní právo. Proč? Asi jsem podvědomě směřoval k tomu, co dělám nyní, kdy se věnuji zejména závazkovým vztahům, převážně v IT. Nikdy jsem neměl rád trestní právo, kterému jsem se nikdy nevěnoval ani jako advokát.

6. Čím Vás dokáží studenti překvapit?

Moje starší dcera studuje na ČVUT architekturu, takže bych neřekl, že mě vyloženě překvapují. Ale obecně mám o generaci dnešních studentů mnohem vyšší mínění, než je jejich mediální obraz. Mám na mysli jejich ctizádost, cílevědomost a píli. A když se s nimi někdy bavím neoficiálně „mimo kancelář“, tak nemám pocit, že by mezi námi zela nějaká propast, co se hodnot týče. Takže se neřadím mezi ty, kteří neustále lamentují o tom, jak „my jsme byli lepší.“ Já si to nemyslím.

7. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právnické profesi?

Připravte se na hodně tvrdé práce a obrovskou konkurenci na všech frontách. A během studií si najděte praxi v advokátní kanceláři. Pokud tam nebo během studia zjistíte, že vás to vůbec nebaví, tak urychleně změňte obor.

8. Kde se vidíte za 10 let?

Haha, tahle otázka mi připomněla film Stážista s Robertem De Nirem – určitě doporučuji. A kde se tedy vidím? Ideálně v pozici a ve formě, která mi umožní dál objevovat a učit se něco nového, růst a přitom si svou práci pořád užívat.

9. Čím byste byl, kdybyste nebyl právníkem?

Já se na práva napoprvé nedostal. A tak jsem se další rok hlásil... na práva. Takže upřímně netuším, co jiného by ze mě bylo – nikdy jsem si to nestihl pořádně promyslet, protože mě to nakonec stejně vždycky táhlo zpátky k právu.

10. (Pracovní) konflikt, který Vám utkvěl v paměti, jak jste ho řešil a co Vás naučil?

Jeden náš koncipient kdysi jezdil na školení ČAK, ačkoliv se tam fakticky zpravidla vůbec nedostavil – prostě si udělal dovolenou. Záhy jsme se rozloučili a já si uvědomil, že to nelze s důvěrou tak úplně přehánět. A nelze vycházet z rovnice „já bych to nikdy neudělal = dotyčný to taky nikdy neudělá“.

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Piotra Adamczyka](#)
- [10 otázek pro ... Jaroslava Nováka](#)
- [10 otázek pro ... Jakuba Jirovského](#)
- [10 otázek pro ... Michala Pálinkáse](#)
- [10 otázek pro ... Roberta Matase](#)
- [10 otázek pro ... Michala Kunu](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)